

ובקשו

ג'ליון 1

חורף תשפ"ד

”אחר ישובו בני ישראל ובקשו את ה' אלקיהם... באחרית הימים” (הושע ג').

בחמלת ה' יתברך על דורנו הדור האחרון, זכינו בעת האחרונה להתעוררות מיוחדת ונשגבה, אשר הולכת ומתעצמת בקרב שלומי אמוני ישראל, להתחזק בתפילה וזעקה לפני שוכן מרומים, על החשת גאולתנו השלימה ברחמים. כאשר מתאספים בצוותא חדא אגודות אגודות, במרכזי התורה ובבתי הכנסיות די בכל אתר ואתר, לשפוך לב כמים בתפילה וזעקה לפני אבינו שבשמים, ולבקש על גילוי כבוד מלכותו עלינו, ועל תקומת מלכות בית דוד, ועל בנין בית קדשנו ותפארתנו אשר הוא בית חיינו, במהרה בימינו ברחמים רבים.

התעוררות נשגבה זאת יסודה, בעצתו אמונה של מרנא החפץ חיים זצוק”ל, בספרו חומת הדת (פרק י”ד), אשר כתב שם כי ”עיקר גדול להחיש גאולתנו להתאסף יחד ולהתפלל ולצעוק לה' יתברך שיגאלנו, וכפי שעשו אבותינו במצרים כדכתיב ”ונצעק אל ה' אלוקי אבותינו וישמע ה' את קולנו” (דברים כי תבא כ”ו). ומקור קדום יש לזה גם בדברי בעל ה”מעבר יבק”, שכתב שאע”פ שאנו מבקשים בתפילתנו על ג' הבקשות הנ”ל, כיון שאין לנו תפילה מיוחדת על כך, ראוי ליראי ה' ולחושבי שמו להתפלל ביחוד על הנ”ל, ויעו”ש.

עוד מצינו בדברי המגיד מדובנא בספר אהל יעקב (פרשת אמור בד”ה וקראתם) ובספר כוכב מיעקב (על הפטרת פרשת כי תשא), כי ”אם היינו מתאספים ביחוד לקבוע מקום וזמן לאמר, לכו ונלכה לבקש רחמים מאת אבינו שבשמים שירחם עלינו ועל בית מקדשו, קרוב הדבר מאד שיקבל ברחמים וברצון את תפילתנו”.

סדר התפילה למעמדות התפילה לבקשת הגאולה השלימה נקבע בהתייעצות עם גדולי הרבנים שליט”א, ומיוסד על תפילה קדומה שנשלחה מירושלים לבעל ה”מעבר יבק”, ונתקנה על פי מאמר חז”ל במדרש שמואל (פרשה י”ג) ובילקוט שמואל (א' רמז ק”ו), על הכתוב בהושע (ג' ה) ”אחר ישובו בני ישראל ובקשו את ה' אלקיהם ואת דוד מלכם ופחדו אל ה' ואל טובו באחרית הימים”, ואיתא שם שאין מראין סימן גאולה לישראל עד שיחזרו ויבקשו לשלושת הדברים, ל”מלכות שמים” ול”מלכות בית דוד” ול”בנין בית המקדש”, והובא ברש”י (הושע שם).

קביעת זמן התפילה החודשית בימי ראש חודש, יסודה בדברי המהרש”א על דברי הגמרא במסכת בבא מציעא (פ”ה ב'), שכתב שם כי יום ראש חודש אשר הוא יום חודש הלבנה, הוא רמז על התחדשות מלכות ישראל לעתיד לבא, והוא יום מוכן להתפלל על דבר זה. ומקור נוסף וקדום יש לדבר, בקובץ שיטות קמאי על מסכת תענית דף כ”ח ב' (עמוד שפ”א) בשם סידור חסידי אשכנז, שבראש חודש יש יום דין ולכן מבקשים ברכת החודש ”הוא יגאל אותנו בקרוב”, שבכל ראש חודש יכול לגאלנו, ויעו”ש.

ויהי רצון, שיקויים בנו מאמר חז”ל (בילקוט איכה) ”יש דור שמצפה למלכותי מיד הם נגאלים” במהרה בימינו ברחמים רבים.

משא

3. הגאון רבי מאיר קסלר שליט”א

מרא דאתרא דמודיעין עילית
בהיכל ביהמ”ד ”שיח יצחק” קרית ספר
ראש חודש שבט תשפ”ד

משא

4. הגאון רבי נפתלי קופשיץ שליט”א

מראשי ישיבת בית מדרש עליון
ורב קהילת ”חניכי הישיבות” רוממה ירושלים
בהיכל כולל חזון איש בני ברק
מוצש”ק וארא תשפ”ד

משא

6. הגאון רבי ישראל יצחק זילברמן שליט”א

רב שכונת נוה יעקב מרכז - ירושלים
בהיכל ביהמ”ד בני הישיבות
ראש חודש טבת תשפ”ד

משא

7. הגאון רבי אליהו דיסקין שליט”א

מגדולי מרביצי התורה בדורינו
בהיכל כולל חזון איש
מוצש”ק וארא תשפ”ד

10. סדר התפילה

שנאמרה בכינוס ההיסטורי
בהיכל כולל חז”א בני ברק

12. סיקור הכינוס ההיסטורי

בהיכל כולל חז”א בני ברק
במוצש”ק וארא תשפ”ד

14. מראות הוד

ממעמדי התפילה במרכזי התורה

משא הגאון רבי מאיר קסלר שליט"א

רבה של מודיעין עילית

בכינוס בהיכל ביהמ"ד שיח יצחק קרית ספר

ראש חודש שבט תשפ"ד

עובדה מיוחדת שאירעה

עם מרנא הרחפץ חיים זצ"ל

על פי עדותו של הגה"צ רבי יעקב גלינסקי זצ"ל

מתוך ספר "והגדת" (פרשת שמות)

בעת זקנותו המופלגת, שהה החפץ חיים זצ"ל בעירת נופש בלב היער לחופשת הקיץ, היו שם בני ישיבות רבים וכמה ראשי ישיבות נודעים.

בשבת לפנות ערב נאספו ובאו בני הישיבות למעונו הכפרי לשמוע את אמרותיו של החפץ חיים זצ"ל, ניכר היה שהוא נרגש, ואכן במקום ההעלות רעיונות על הפרשה החל לדבר בסערת נפש על הגאולה המתמהמהת, מדוע המשיח עדיין לא בא והלא כל הסימנים שנתנו חז"ל התקיימו אחד לא נעדר, ולא מצא לכך

אלא סיבה אחת והיא, שהכתוב אומר (מיכה ז) "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות", כלומר שהגאולה **המשיך החפץ חיים זצ"ל ואמר, שאם כן אף בזמנינו מה שמעכב הוא חסרון הצעקה אל ה', ואם יזעקו ויצעקו אז המשיח יבוא.**

העתידה תהיה כעין גאולת מצרים, ואכן גם שם הכל כבר הוכן והגואל מצפה להיקרא לגאול, וכן קושי השעבוד כבר הושלם, והקב"ה יושב ומצפה לגאול, אבל עדיין מאומה לא התקדם, ומתי התחילה הגאולה להתקדם מגלה לנו הכתוב (שמות ב') "ויזעקו ותעל שועתם אל האלוקים מן העבודה וישמע אלוקים את נאקתם וגו'".

המשיך החפץ חיים זצ"ל ואמר, שאם כן אף בזמנינו מה שמעכב הוא חסרון הצעקה אל ה', ואם יזעקו ויצעקו אז המשיח יבוא, ואיך נוכל להביא את היהודים בזמנינו לזעוק אל ה' האם נחכה לעוד צרות ומועקות רחמנא ליצלן, אלא במוצש"ק אסע לרבי חיים עוזר לילנא ונפרסם יחדיו קול קורא ופניה נרגשת לזעוק ולשווע לה'.

היתה זו השבת הראשונה לחייו בה חיכה החפץ חיים זצ"ל בקוצר רוח שהשבת תצא, בכדי שיוכל ליסוע לילנא לרבי חיים עוזר גרודז'ינסקי זצ"ל, אמנם בני הבית פחדו מזה, מכיון שהיה כבר זקן מופלג והנסיעה היתה כרוכה בסכנה בעבורו, ולכן ניסו בני הבית להזעיק את רבי שמעון שקופ זצ"ל שנפש אף הוא באותו מקום בכדי שינסה להניא את החפץ חיים ממסעו המתוכנן לרבי חיים עוזר זצ"ל. אך החפץ חיים הקפיד על כך, ואמר לרבי שמעון שקופ 'חשבתי שכבודו יחזק אותי, לא שיערתי שיעכב את הגאולה', לנוכח מילים אלו משך רבי שמעון שקופ את ידיו מלהניא את החפץ חיים מתוכנית זו.

עם צאת השבת, ביקש החפץ חיים להזמין אליו את העגלון, ואכן זימנו את העגלון אך הדריכו אותו בדרך מה לומר לחפץ חיים.... ובא העגלון לפני החפץ חיים ואמר לו כי בלילה הרי הדרך מלאה מהמורות ומסוכן ליסוע בלילה. החפץ חיים קיבל את הדיון, והמתין כל הלילה בדריכות עד לאור הבקר, ובבקר התפלל כוותיקו, ומיד שלח להזמין אליו שוב את העגלון, ואז הודיעוהו שהעגלון הוזמן לנסיעה אחרת ויצא לדרכו.... לשמע הדברים נאנח החפץ חיים ואמר, "שוב הוחמצה השעה...".

עצם הדבר שהתכנסו כאן אברכים חשובים בזמן כזה של צהרי היום, ראוי הוא להבנה שמדובר בעניין נשגב שמי שמוותר על הנוחות של שעה כזו בשביל לבקש על ישועת ישראל הוא רוצה כאן את כבוד שמים, ואנחנו נמצאים בתקופה לא פשוטה, וידוע לכולנו שהקב"ה מעורר אותנו וצריכים לדעת במה להתעורר, והרבה חיזוק צריך אבל יש כאן ענין נוסף שצריך לבא להתבונן על תכלית.

הרי אנו רואים שאנו בעיקבתא דמשיחא ובדורות הקודמים היו צריכים פירושים מיוחדים כדי לחזק את האמונה בסימנים שחז"ל נתנו שיהיו קודם ביאת המשיח, כמו למשל דברי הרש"ש בפרק חלק (סנהדרין צ"ז). בענין עד שתכלה פרוטה מן הכיס. אבל היום אנו רואים לנגד עינינו שהכל מתקיים כפשוטו ממש, ולא נשאר אלא להמתין לגאולה הקרובה.

רואים השגחה פרטית מיוחדת בתוך החבלי משיח הקשים שעוברים עלינו בתקופה זו, כמו שבעירינו שבדרך הטבע הסכנה לא פחות ממקומות אחרים בהיותנו מוקפים וכו', ובכל זאת בפועל יש ברוך ה' שמירה עליונה עד כדי כך שאפילו אזעקות לא היו פה כמעט אזעקה אחת היתה בבירור ועוד אחת יש ויכוח אם זה מכאן או מישוב סמוך, זאת אומרת אזעקה וחצי, ובאמת עובדה זו רחמים גדולים יש בה כי משהו צריך כדי שנרגיש את ההתעוררות ולא נירדם חלילה, ומאיך שלא נופרע מעבודת ה'.

ומצד שני, הצרות כל כך רבות ונוראות אין לך יום וכו' רח"ל, ומוכרחים לבא ולהתאסף ולזעוק "רבנו של עולם די אנו רוצים כבר לצאת מן הגלות משיח **כמובן שצריך לזוהר כמו שגדולי ישראל תמיד הזוהירו אותנו שבדברים האלה לא להיסחף ולא להיגרר, ... אבל כאן כפי שנוכחתי לראות שהעושים כאן כל כך זהירים ופועלים בשמירה מעולה ובהתייעצות עם גדולי תורה מה לעשות ואיך לפרסם ומה לומר.**

זאל שוין קומען, כמה יסורים שעוברים על כל אחד וטרגדיות שונות ומשונות, המשך המשא בעמוד 9 <<

משא הגאון רבי נפתלי קופשיץ שליט"א

מראשי ישיבת בית מדרש עליון, ומרא דאתרא שכונת רוממה ירושלים

בכינום ההיסטורי בהיכל כולל חזון איש

במגילה שהיא כלפי הצרות הפרטיות של כל אחד ואחד. וששה האחרונות הם כולם בקשות על לעתיד לבא. וכתוב ברבינו בחיי בפרשת ויחי על ברכת השיבה שופטינו, ש"אין הכונה שישב הקב"ה השופטים והיועצים כדי שינגוש עסקי חובותיו, ולא לזה כיון ישעיה שאמר אשיבה שופטייך כבראשונה

” ובאמת שצריכים להודות למזכי הרבים שזיכו את הרבים בכזו התאספות נפלאה, לבקש ולהתחנן להקב"ה שיתגלה עלינו במהרה בימינו. ”

ויועצייך כבתחילה, עיקר הברכה שאנו מבקשים את ה' יתברך שישבו לנו השופטים שהיו יושבים בלשכת הגזית לשפוט בינינו כבראשונה ולתת עצה

ברשות ראש הכולל ברשות הרבנים והתלמידי חכמים, אני לא מרגיש ראוי לדבר במקום גדולים, אבל אולי להתחזק ביחד בדבר הגדול הזה, כמבואר כל כך הרבה בדברי חז"ל שצריך להרבות בתחינה ובקשה על הענין הזה של גאולת ישראל, וכפי שעורר החפץ חיים זצ"ל על העניין הזה.

כתוב בישיבה פסוק, "על חומותיך ירושלים הפקדתי שומרים כל היום וכל הלילה תמיד לא יחשו המזכירים את ה' אל דמי לכם ואל תתנו דמי לו עד ישים ועד יכונן את ירושלים תהלה בארץ", הקב"ה הפקיד על ירושלים שומרים כל היום וכל הלילה, ברש"י מבואר שהשומרים הם מלאכים מיוחדים שהפקידם הקב"ה לבקש מלפניו שישבו להשרות שכינתו בתוכנו. והרד"ק מבאר אופן נוסף, "וגם יש לפרש על כל ישראל בגלותם שהם שומרים וצופים תמיד בנין ירושלים, ומזכירים בונה ירושלים ביום ובלילה בתפילותיהם ובברכותיהם", דהיינו שהקב"ה הפקיד אותנו כשומרים כל היום וכל הלילה שלא להחשות מלהזכירו בתפילה ותחנונים לכוון את ירושלים ואת המקדש.

תפילת שמונה עשרה מתחלקת לכמה חלקים, ג' ראשונות הם סידור שבחו של מקום, וג' אחרונות הם להיפרד מלפני הקב"ה. ובאמצע יש שלש עשרה ברכות, האחרונה שבהם היא שמע קולינו שהיא בקשה על קבלת תפילותינו, והשתים עשרה ברכות אמצעיות שלפני שמע קולינו מתחלקים לשש ראשונות ושש אחרונות, הראשונות הם על צרכי האדם בעוה"ז, גם ענינים רוחניים כגון סליחה ודעת, וברכת הגאולה היא כפי שפירש"י

שיוכלו בראיו לתת כבוד לשמו, ובכך יזכו הברואים לטובה הגדולה והנצחית.

וראוי לעמוד כאן על דבר שעלול קצת להעיק על עבודת הציפיה לישועה, שהרי מבואר בחז"ל שימות המשיח הם בבחינת ימים שאין בהם חפץ, כיון שכבר לא יהיו נסיונות וקשיים ומלאה הארץ דעה את ה', ואם כך לכאורה עלול להתנגב חשש מכך שייבאו ימות המשיח כיון שעתה הם ימים שיש בהם חפץ. אבל האמת שברמב"ם בהלכות תשובה (פ"ט ה"ב) מבואר, "ומפני זה נתאוו כל ישראל נביאיהם וחכמיהם לימות המשיח כדי שינוחו ממלכות שאינן מניחות להן לעסוק בתורה ובמצות כהוגן, וימצאו להם מרגוע וירבו בחכמה כדי שיזכו לחיי העולם הבא", ועל דרך

זה מבואר אף ברמב"ם בהלכות מלכים (פ"ב ה"ד), "לא נתאוו החכמים והנביאים ימות המשיח לא כדי שישלטו על כל העולם ולא כדי שירדו בעכו"ם ולא כדי שינשאו אותם העמים ולא כדי לאכול ולשתות ולשמוח, אלא כדי שיהיו פנויין בתורה וחכמתה ולא יהיה להם נוגש ומבטל, כדי שיזכו לחיי העולם הבא, כמו שביארנו בהלכות תשובה". ומבואר גם כן בדברי הרמב"ם שתכלית הטובה היא חיי העולם הבא, וימות המשיח הם הימים שאפשר על ידם להשיג ביותר את התכלית של חיי עולם הבא, ולכן נתאוו החכמים והנביאים לימות המשיח שבהם יוכלו להתחזק בתורה ללא כל עול ולהשיג את תכלית הטובה בחיי עולם הבא, ולפי זה נמצא שאדרבה ימות המשיח הם הימים המסוגלים ביותר להשיג את תכלית הטובה בחיי עולם הבא, ולפי זה נמצא שאדרבה ימות המשיח הם הימים המסוגלים ביותר להשיג את חיי עולם הבא.

ויש לבאר בדברים, על פי מה שידוע מהגר"י סלנטר זצ"ל שעמד בדברי הגמרא בסוכה שלעתידי לבא הקב"ה ישחט ליצר הרע והצדיקים בוכים מפני שנדמה להם כהר והרשעים בוכים מפני שנדמה להם כחוט השערה, וביאר בזה הגר"י סלנטר שלפעמים אדם בתחילת דרכו בעבודת ה' היה לו יצר גדול שהפריע לו בעבודת

ה', ונלחם עימו לכובשו עד שקנה להיות הרגל בנפשו וכבר אין לו זכר מהקושי ואדרבה העונג היחידי לו הוא רק עשות רצונו יתברך, היה נראה בפשטות שמאחר שלפום צערא אגרא יקבל שכר גדול רק על תחילת עבודתו אבל על סוף עבודתו יקבל שכר מועט. וכלפי זה באים חז"ל לחדש כאן שמידת הקב"ה אינה כן, אלא כל עבודת ה' שבמשך כל חייו יקבל שכר כפי ערך הקושי שהיה לו בתחילת דרכו, וזה משום שאת הקלות של כל המשך דרכו הוא זה שיצר על ידי התגברותו בתחילת הדרך, וזה הפירוש שלצדיקים נדמה כהר שבאמת רוב ימי חייהם לא היה היצה"ר כהר אבל יקבלו שכר כאילו היה הר כפי שהיה בתחילת דרכם, כיון שהם יצרו בנפשם את המעלה של הקלות בעבודת ה', ולעומת זה להיפך הרשעים שבתחילת דרכם לא היה היצר שלהם קשה והביאו על עצמם הרגלי עבירה עד שנהפך להם לטבע וקשה להם לפרוש מהאיסור, יקבלו את העונש כפי ערך קלות נסיונם שבתחילת דרכם, משום שהם יצרו בנפשם את הרגלי העבירה, וזהו הפירוש נדמה להם כחוט השערה.

ויש לבאר על אותו משקל בעניינינו, שהקב"ה הפקיד אותנו לבקש ולהתחנן על בנין המקדש, "על חומותיך ירושלים הפקדתי שומרים כל היום וכל הלילה תמיד לא יחשו המזכירים את ה' אל דמי לכם ואל תתנו דמי לו עד יכונן ועד ישים את ירושלים תהילה בארץ", אבל אין הכונה שעלינו לבקש את ימות המשיח במסירות נפש אף שלא נרויח בהם יותר שכר, אלא אדרבה הקב"ה חפץ להיטיב לנו, שיהיה לנו הכי טוב בימות המשיח, ומשום שבכך שאנו מקיימים את תפקידנו להיות שומרים של הגאולה בזה אנו מקרבים את הגאולה, ואם כן אנחנו נהיה הסיבה לקירוב ביאת ימות המשיח, ועל כן כל עבודת ה' המעולה והנשגבה שנעשה בקלות בימות המשיח תיחשב לנו כפי ערך הקושי שהיה לנו בקיום תפקידנו להיות שומרים לבקש על כך, שבזה הבאנו ויצרנו את מעלת

ימות המשיח, ונזכה על ידי עבודת ה' המעולה והנשגבה שתהיה לנו אז לשכר עולם הבא גבוה מאד.

ונמצא שכשיבוא המשיח, מי שלא קיים את תפקיד השומרים לבקש את הגאולה, לא יוכל לזכות על ידי עבודתו אז לשכר עוה"ב כי לפום צערא אגרא ואז כבר לא יהיה קושי בעבודה, אבל מי שקיים את תפקיד השומרים וביקש ושפך לב כמים שיתגלה הקב"ה עלינו במהרה בימינו, אז אפילו שכבר מלאה הארץ דעה את ה' ויוסר לב האבן הוא יזכה לשכר עוה"ב גדול מאד על עבודתו, כיון שהוא זה שהביא את הימים הגדולים האלו ע"י שמירתו ותפילתו.

ונסיים בדברי המהר"ל שאומר דבר נפלא, הרי שבת קדש היא כנגד עולם הבא, וכתב המהר"ל שיום טוב הוא כנגד ימות המשיח שיש בהם קצת עשיית מלאכה, וכשם שמי שטרח להכין לשב"ק לפני יום טוב ועשה עירוב תבשילין יוכל להכין אף מיו"ט לשבת, כך מי שטרח בימים האלו כאשר חושך יכסה ארץ להכין לימות עוה"ב הוא יוכל לזכות אף בימות המשיח להכין לעוה"ב, אבל מי שרוצה להתחיל להכין בימות המשיח זה אי אפשר.

ובאמת שצריכים להודות למזכי הרבים שזיכו את הרבים בכזו התאספות נפלאה, לבקש ולהתחנן להקב"ה שיתגלה עלינו במהרה בימינו. יש לפנינו עדיין את ההזדמנות לקיים את תפקידנו כשומרים ולבקש ולהתחנן על הגאולה, ועל ידי כך אנחנו נזכה לתכלית הטוב האמיתי משום שהכבוד שמים יתגלה דרכנו. הקב"ה מבקש מאיתנו, תבקשו תתפללו, ותתחננו, למלאות תפקיד השומרים כל היום וכל הלילה ואל תתנו דמי עד שתתכונן ירושלים לתהילה בכל הארץ, ויהי רצון שנזכה להתגלות כבוד שמים במהרה בימינו ומלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים. ■

משא הגאון רבי ישראל יצחק זילברמן שליט"א

רב שכונת נוה יעקב מרכז - ירושלים
בהיכל ביהמ"ד שערי עזרא
ראש חודש טבת תשפ"ד

משא הגאון רבי אליהו דיסקין שליט"א

מגדולי מרביצי התורה בדורינו

בכינום ההיסטורי בהיכל כולל חזון איש

ברשות מרגן ורבנו וקהל קדוש, יש לתמוה על מצוה יסודית ביהדות, ונחוצה כל כך, שצריכים לדבר עליה, שהיא כמת מצוה. הרי אחד מהשאלות ששואלים לאדם כשבא לדין בבי"ד של מעלה, מבואר בגמ' בשבת (דף לא.) 'ציפית לישועה', ודאי שהגמ' מונה את השאלות שהם בסיס היהודי, שמראים על מהות האדם, כמה הוא קשור לתורה, ומאמין בה' ונביאיו.

כי הרי דעת הסמ"ק (מצוה א) שיש מצוה מן התורה לצפות לישועה, דכתיב 'אנכי ה' אלוקיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים'. והביאור בדבריו שכתוב 'אלוקיך', ולא 'אלוקים', לומר ששמך הגדול והקדוש עלינו קראת. והצפית לישועה זהו החיבור לה' והצפיה לו.

ורואים שחז"ל תיקנו הרבה תפילות על בנין ביהמ"ק וירושלים, והכל בהגדרה שזה ישועותינו, כמו שמתפללים בנוסח אשכנז בתפילה שהראשונים סופרים אותיותיה לפני הוצאת ס"ת - 'אאא חוסה ה' על עמך והושיענו מכל רע'. והביאור הוא שאמנם הישועה באה בלי עזרה מצד המקבל, אבל מ"מ הישועה באה בגללו. כי הגדרת הישועה היא כמ"ש 'צעקה הנערה ואין מושיע לה', כי ישועה באה ע"י צעקה, ולכן בלא צעקה וצפיה לישועה איך תבוא הישועה. שהצפיה מחברת אותנו אל הקב"ה, שמחכים לו, ולכן מתפללים 'חוסה ה' על עמך', כשאנו באים יחד בתור עם, ומצפים לישועת עם ישראל, זהו חיבור לה' יתברך וצפיה לגאולה.

והנה בזמן שלימות השמחה, בסוכות, כשמקימים מצות 'ושמחתם לפני ה' אלוקיכם', ומקיפים את הבימה בלולב.

לכן החיוב שלנו לבוא בציבור יחד, כחלק מעם ישראל, ולומר בריותיך אנחנו ואתה אלוקינו ומצפים לך. וזהו הקיום של מצות 'אנכי ה' אלוקיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים' לכל יחיד, וכשהוא מ'חלק ה' עמו', היינו שהוא יחד עם כלל ישראל.

ובאמת מלבד החיוב שלנו להיות חלקנו עם המצפים לישועה, שהיא השאלה הנשאלת בבי"ד של מעלה האם אנחנו מאלו שמחוברים לה' בבקשת הישועה. יש עוד חיוב שהוא לעצם בנין המקדש, דכתיב 'ציון דורש אין לה' מכלל דבעי דרישה - כדי להבנות, ולהשראת השכינה, וזהו מצות 'לשכנו תדרשו'.

והבניין יהיה ע"י דרישה, וצריך לדעת שזהו 'ציון' - דבר המצוין בעם ישראל. וכשנדרוש לציון זוהי פעולתנו שה' יחזיר שכינתו לציון.

תמיד ידעו שמצות 'ציפית לישועה' היא חלק מהיהדות, כמו שאמר מרא דארעא דישראל הגר"ח זוננפלד זצ"ל שבירושלים כששאלה אשה משכנתה מה מבשלת למחר, ענתה לה 'אם משיח לא יבוא יהיה לי זמן לבשל עדשים', ובדורנו ראיתי את מו"ח הגאון רבי אברהם קופשיץ זצ"ל כשדיברו על משיח היה לו דמעות בעינים, כי בביתו בירושלים היה ציפיה לגאולה, שכשהסתבת הצדקת מרת חיה רוחמה קופשיץ ז"ל נכדת מרן הגר"ח זוננפלד זצ"ל ציפתה לישועה היא קנתה תוף לתופף כשמשיח יבוא, והיה התוף תולה מעל הדלת הכניסה, בשביל שיהיה מזומן לה מיד כשיבוא.

וכבר ראינו בעם ישראל, שהנשים הצדקניות היוצאות ממצרים הכינו עצמם בתוף שמובטחות היו בניסי הגאולה, וכמוש"כ רש"י בפסוק על מרים שלקחה התוף בידה (שמות ט"ז כ).

וכך צריך להיות שהשיג ושיח שלנו יהיה עם צפיה לגאולה, כמו שרואים אצל יוסף הצדיק שלפני פטירתו נתן סימן לעם ישראל שהגואל יאמר 'ואלוקים פקוד יפקוד אתכם' (שמות נ' כ"ד), ובפסוק הבא צוה 'לאמור פקוד יפקוד אלוקים אתכם' היינו שכל אחד יאמר לחבירו יהיה טוב וה' יפקדנו. ועי"ז ששוב יזכו כולם ויבקשו לישועה וגאולה, ודאי שצור ישועותינו מגן ישענו, שהוא החוזק של הישועה, יושיענו במהרה לגאולת הכלל והפרט, ונזכה לראות במהרה בשובך לציון ברחמים. ■

ברשות ראש הכולל וכל הקהל הקדוש, התאספנו כאן ציבור גדול של מבקשי ה' על דבר העומד ברומו של עולם. בעצם, הריחז"ל הקדושים כבר תקנו לנו ברכות בתפילת שמונה עשרה ובברכת המזון, ואם כן מה העניין בהתכנסות המיוחדת כאן להתפלל בייחוד על הגאולה. אמנם באמת, המגיד מדובנא (בספר כוכב מיעקב על הפטרת כי תשא), מרחיב כמה חביב לפני הקב"ה שמבקשים על בנין המקדש והשראת השכינה, ואחר כך מביא את הפסוק בירמיה (כ"ט) "כה אמר ה' צבקות אלוקי ישראל לכל הגולה, אם קראתם אותי והלכתם והתפללתם אלי ושמעתי אליכם", ועומד על לשון הפסוק "והלכתם", ומבאר בזה על פי משל למי שמבקש טובה גדולה מידי, שיש הבדל גדול אם מבקש זאת כשבמקרה פוגשהו בדרך, או שבא אליו במיוחד לבקשו עבור זה, ומבאר שכיו"ב אף הבקשה מהקב"ה על הגאולה "החסרון הזה תמצא בכל תפילות שאנו מתפללים על בנין בית קדשנו" שאנו מבקשים תוך כדי מעמד תפילה כללית על כל הענינים, אמנם אם היינו מתאספים בייחוד לקבוע מקום וזמן לאמר לנו ונלכה לבקש רחמים מאת אבינו שבשמים שירחם עלינו ועל בית מקדשו, קרוב הדבר מאד שיקבל ברחמים וברצון את תפילתנו, ואם כן כמה גדול הדבר וחביב לפני הקב"ה המיוחדת הזאת.

אמנם אם היינו מתאספים בייחוד לקבוע מקום וזמן לאמר לנו ונלכה לבקש רחמים מאת אבינו שבשמים שירחם עלינו ועל בית מקדשו, קרוב הדבר מאד שיקבל ברחמים וברצון את תפילתנו, ... ואם כן כמה גדול הדבר וחביב לפני הקב"ה האסיפה המיוחדת הזאת.

חז"ל הקדושים אומרים ציון היא דורש אין לה מכלל דבעי דרישה, ומכאן למדו חז"ל לתקן נטילת לולב כל שבעה במדינה משחרב המקדש זכר למקדש, וא"כ כל הנטילת לולב שלנו כל שבעה שרשה לא משום מצות לולב אלא משום דרישת ציון, ובאמת שהיה ראוי לברך על כך כל שבעה אשר קדשנו

במצוותיו וצונו לדרוש לציון, רק שצורת התקנה היתה לעשות קיום מצות לולב כעין המקדש.

כתוב בספרי בפרשת ראה, "כי אם אל המקום אשר יבחר ה' אלוקיכם מכל שבטיכם לשום את שמו שם, יבחר על פי נביא, יכול תמתין עד שיאמר לך נביא, תלמוד לומר לשכנו תדרשו ובאת שמה דרוש ומצוא ואחר כך יאמר לך נביא. וכן אתה מוצא בדוד, שנאמר שיר המעלות זכר ה' לדוד את כל ענותו אשר נשבע לה' נדר לאביר יעקב אם אבא באהל ביתי אעלה על ערש יצועי אם אתן שנת לעיני לעפעפי תנומה, עד אמצא מקום לה' משכנות לאביר יעקב". כל תשוקת החיים של דוד המלך היתה למצוא מקום לה', ובה קיים את ה"לשכנו תדרשו", ומכאן זכה לגילוי הנבואה של מקום המקדש, כמבואר בספרי שם. כתוב פה חידוש גדול, שעל אף שמקום המקדש הרי היה מוכן מברית העולם הקב"ה קבע שלא יהיה אפשר לזכות לגילוי בלי ה"לשכנו תדרשו", ורק אחר הדרישה יבוא הגילוי השמימי של מקום המקדש. ומבואר כאן יסוד גדול, שהקב"ה חפץ לזכותנו, שמכוחנו, ועל ידינו יתגלה ויבנה המקדש, על ידי ה"לשכנו תדרשו" שלנו. ומצינו בפסוקי הנביאים והכתובים, שבנין המקדש והשראת השכינה תלויים וכרוכים במלכות בית דוד, ויש לבאר שיסוד העניין בזה הוא, משום שרק מכאן ה"לשכנו תדרשו" שקיים דוד שזאת היתה כל תשוקת חייו, שייך קיום למקדש ולהשראת השכינה.

הקב"ה חפץ שאנו נהיה שותפים בבנין המקדש בכדי לזכותנו, וכעין שמצינו

בקדושת בכור שאף שקדוש מרחם מצוה להקדישו בכדי שתהא שייכות בקדושתו. וכן שבת קביעא וקיימא ועם זאת נצטוונו לקדשה, והאזה"ח הקדוש ביאר על הפסוק "ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת, שישראל הם העושים את קדושת השבת, וזה בכדי לזכותינו בשותפות בהעמדת קדושתה. ועל דרך זה בבנין המקדש ע"י הציפית לישועה אנו זוכים לשותפות בבנין המקדש.

נצחים בבנין בית המקדש ובהשראת השכינה בישראל, יכול לעשות זאת על ידי ההתחזקות בציפייה וההשתוקקות לבנינו, וזהו הקיום בזמן הזה של ה"ועשו לי מקדש". כל התפילות והבקשות על השראת השכינה בישראל זה הזכות והחלק שלנו בבנין המקדש.

כתוב בפסיקתא דרב כהנא (ל"ד), "גילי בת ציון וכו', והקב"ה מכריז להם לכל צדיקי דור ודור וכו', אע"פ שדברי

פעם ישב החזו"א באיזה שמחה ושרו שם את השיר 'בנה המקדש' בניגון וברגש במשך זמן רב, ואחד המשתתפים השב שאולי זה מפריע לחזו"א ורוצה כבר לשוב לתלמודו, אז שאל את החזו"א אולי כדאי שיפסיקו לשיר, והשיב לו החזו"א "מה אתה רוצה הרי הם בונים את בית המקדש". - זה היה המסיה לפי תומו של החזו"א, היה פשוט לו שכשמבקשים ברגש את

ביהמ"ק זה בונה אותו

תורה וכו' שחייבתם לתורתי ולא חייבתם למלכותי, שבועה היא לפני שכל שחיכה למלכותי אני מעיד בו לטובה, שנאמר לכן חכו לי נאום ה' ליום קומי לעד, באבילים שנצטערו עמי על ביתי החרב ועל היכלי השמים עכשיו אני מעיד בכם שנאמר ואת דכא ושפל רוח אל תהי קורא את דכא אלא איתי דכא". מבואר כאן שיש תביעה על תלמידי חכמים שאינם מחכים למלכותו, ומי שמתף את עצמו בצער השכינה של "אוי לו לאב שהגלה את בניו", הקב"ה מעיד עליו לטובה.

צריך לדעת שלשה דברים ידועים, הרי המסילת ישרים אומר שצריך לחזור אף על הידוע, הידיעה הראשונה, שכל עבודתנו בעוה"ז התורה והמצוות הכל הם בבחינת כלים להתקרב על ידם להקב"ה ולדבקה בו, אלו פסוקים מפורשים בתורה. הידיעה

השניה, שלמרות שהתורה והמצוות הם כלים לתכלית הזאת אבל בנין המקדש והשראת השכינה זה המעמד המרכזי והעיקרי לתכלית הזאת, שאין השוואה בין הדרגה והקירבת ה' כשיש שכינה לבין כשגלתה, וכידוע מהגר"א שאין לנו השגה ביהודי פשוט בזמן בית שני, כי כש"מלכה ושריה בגוים" אז "אין תורה", ורק כשיבנה ביהמ"ק אז יהיה ותן חלקנו בתורתך, וכן יש בקינה בתיקון חצות "ספדי תורה כי חללה תפארתך נפלה נזרך מיום שחרב ביתך". והידיעה השלישית, כי התכלית הזאת של השראת השכינה בישראל, היא התשוקה הגדולה ביותר שיש לבואר עולם. הרמב"ן בפרשת תצוה מבאר בפסוק "וידעו וגו' לשכני בתוכם", שאע"פ שהשראת השכינה היא לכאורה עבורנו, אבל מפסוק זה ומעוד פסוקים מוכח שזה צורך גבוה. ובמדרש איכה ובעוד מדרשים מבואר הצער הנורא של השכינה בחורבן. וידוע שהבית יוסף עם החבורה קדישא עשו סדר בליל שבועות בכדי לאוקמי שכינתא מעפרא, ובחצות הלילה השכינה דיברה מתוך גרונו של הבית יוסף, שאילו הייתם יודעים אחד מאלף מהצער שיש לי מאז החורבן לא הייתם אוכלים ושותים, ואיזה נחת רוח עשיתם לי עכשיו.

כתוב במדרש איכה על הפסוק "שקדתי ואהיה כצפור בודד על גג, אמר הקב"ה שקדתי אני להשרות שכינתי בבית המקדש לעולם ואהיה כציפור בודד, מה הציפור הזה בשעה שאתה נוטל גוזליה יושבת בודד, כך אמר הקב"ה שרפתי את ביתי והחרבתי את עירי והגליתי את בני לבין העובדי כוכבים וישבתי לי לבדי, הדא הוא דכתיב איכה ישבה בודד". הציפור בשונה משאר בעלי חיים כל מה שיש לה בעולמה זה הגוזלים, ואם לקחו את גוזליה היא נשארת בודדה. נורא נוראות מה שכתוב כאן, להקב"ה יש שבעים אומות, ויש לו מלאכים שרפים

ואופנים מסוף העולם ועד סופו וכולם לנורא עליהם באימה יעריצו, ואומר הקב"ה שכל זה איננו שוה לי, אם אין לי השראת השכינה עם הגוזלים שלי אני בודד כמו הציפור. וכתוב בזה"ק על מצות שילוח הקן, שכשהיונה חוזרת לקן ורואה שלקחו את גוזליה היא מטיחה ראשה בכותל ומפילה עצמה מרוב צער, ואז מתעורר הקב"ה ברחמים לחזור ולהשרות שכינתו על הגוזלים שלו. וכתוב בנפש החיים שעיקר המעלה להתפלל על יהודי ששרוי בצער, הוא לבקש על צער השכינה וזו היא תפילה שאינה חוזרת ריקם. אמנם כל הצרות שאנו עוברים בגלות הם כאין וכאפס לעומת הצער של "אוי לו לאב שהגלה את בניו ואוי להם לבנים שגלו מעל שולחן אביהם".

מבואר במשנה באבות "רבי יעקב אומר יפה שעה אחת של קורת רוח בעוה"ב מכל חיי העוה"ז", והיינו שאם נתמצת את כל הנאות עוה"ז בכל השית אלפי שנים, הרי שעה אחת

בעוה"ב יפה מכל זה, ומאיך ממשיך רבי יעקב ואומר, "ויפה שעה אחת בתשובה ומעשים טובים בעוה"ז מכל חיי העוה"ב". ולכאורה צריך ביאור מה אם כן המסקנא העולה מהדברים, שיש לייקר יותר את עולם הזה או את עולם הבא?! ויש לבאר בזה, שכלפי מה שאנו יכולים לקבל מהבורא עולם אכן יפה שעה אחת של קורת רוח בעוה"ב מכל חיי העוה"ז, אבל כלפי מה שאנו יכולים לתת לבואר עולם זה שייך רק בעוה"ז. לא החזו"א ולא הבריסקער רב, לא הרמב"ן והרמב"ם, ולא משה ולא אהרן, יכולים לתת שם משהו להקב"ה, רק אנחנו הפשוטים שנשארו פה, וכלפי זה נאמר שיפה שעה אחת בעוה"ז מכל חיי העוה"ב. ומבואר בכל המדרשים ובזה"ק ובכל הספה"ק שכל תוספת קטנה של ציפייה לישועה או תפילה לישועה, זה נכנס לבחינה שהקב"ה אומר אתם משתתפים בצער שלי, כמה זה חביב להקב"ה.

ויש להציע למעשה שני דברים, דבר אחד, להשתדל ללמוד כל יום משנה אחת מסדר קדשים, שכולו, חוץ ממסכת חולין עוסק בתורת הקרבנות. דבר שני, אחד מנקיי הדעת ת"ח מופלג אמר לי הנהגה ראויה, שהרי תיקון חצות הוא כל כך חמור, ומבואר בפוסקים שזה יותר מאמירת סליחות, ולכן כדאי להשתדל בכל לילה לאחר חצות להגיד לכל הפחות פרק אחד או קינה אחת מהתיקון, הרי יש שם כמה פרקים וכמה קינות אז להשתדל לכל הפחות בפרק אחד או קינה אחת כל לילה, וזה לא לוקח הרבה זמן.

ויהי רצון שנזכה כולנו להגיע למעלה הגדולה של ציפית לישועה, ונזכה כולנו לראות במהרה בקרוב את השמחה הגדולה של "כמשוש חתן על כלה ישיש עליך אלוקיך", במהרה בימינו אמן. ■

<< המשך משא הגאון רבי מאיר קסלר שליט"א

כמה תגדל ח"ו מידת הדין עלינו על שלא היתה האמונה בביאת המשיח אמונה שלימה באמת.

עוד מביא החפץ חיים, מה שדרשו חז"ל (בסוטה מ"ח) על הפסוק "מי בז ליום קטנות" מי גרם לצדיקים שיתמעט שולחנם לעתיד לבא קטנות האמונה שהיתה בהם שלא האמינו בי, אבל מי שהיתה לו אמונה שלימה בה' והתבונן תמיד בכל הענינים שיהיו לו שבודאי שמה שיעשה עמו הקב"ה זה לטובה, יתרום מאד מדריגתו עבור זה לעתיד לבא, ויהיה שולחנו מלא וטוב.

אלו שהתאספו פה היום הם מגלים שהם לא מהקטני אמונה, הם מאמינים. ובאמת ההתאספות והתפילה יכולה לקדם ולזרז ולהביא את הגאולה, וזה יכול לקרות בזה הרגע, כמדומה שברמח"ל כתוב שהתפילות מצטרפות אחת לאחת אפילו מכל יהודי פשוט, ויכול להיות שחסירה רק תפילה אחת כגון ולירושלים עירך את צמח דוד עוד פעם אחת והתפילה הזו תשלים את כל מה שחסר במשך כל הדורות, וזה יביא את הגאולה. והלוואי שזה יהיה רק דרוש וקבל שכר כי יכול להיות שכבר לפני שנתפלל נזכה לישועה.

אבל כשתבוא הגאולה לא כולם יהיו באותה מדריגה, שמי שהאמין ועשה פעולות בשביל לקרב את הגאולה יזכה לדרגה גבוהה יותר, אמנם כמובן שצריך ליהזר כמו שגדולי ישראל תמיד הזהירו אותנו שבדברים האלה לא להיסחף ולא להיגרר, כי לפעמים יש כאלה שעלולים לפתח איזה רגש משיחי שזה נגמר בדברים קצת לא טובים, אבל כאן כפי שנוכחתי לראות שהעושים כאן כל כך זהירים ופועלים בשמירה מעולה ובהתייעצות עם גדולי תורה מה לעשות ואיך לפרסם ומה לומר.

יתן ה', שבאמת נזכה שההתחזקות פה והתפילה פה תעלה לשמים ותצטרף עם כל התפילות, וכל היסורים שכבר עברו עלינו במשך כל הדורות, ומה שעובר עלינו היום, ומה שאנחנו התאמצנו לבא כעת ולהתפלל יראו לנו איך שהתפילה הזו כמה שזה קירב את הגאולה, וכמה שזה הוסיף ונתן לתרם לקירוב של הקץ בעה"י, והלוואי ונזכה ותחזינה עינינו בשוכך לציון אמן. ■

עד כאן נערך מתוך שיחתו של הרב על דעת הכותב, מכאן ואילך הדברים כלשונם.

סדר התפילה לתפילת רבים לבקשת הגאולה השלימה

על פי עצת מרנא החפץ חיים וצ"ל, בספרו חומת הדת (פרק י"ד)

בהיכל כולל חזו"א – בני ברק

פרקי תהילים

עט (א) מזמור לאסף אלקים באו גוים בנחלתך ממאו את היכל קדשך שמו את ירושלים לעינים: (ב) נתנו את נבלת עבדיך מאכל לעוף השמים בשר חסידך לחיתו ארץ: (ג) שפכו דםם פנים סביבות ירושלים ואין קובר: (ד) היינו חרפה לשכנינו לעג וקלם לסביבותינו: (ה) עד מה ה' תאנף לנצח תבער כמו אש קנאתך: (ו) שפך חמתך אל הגוים אשר לא ידעוך ועל ממלכות אשר בשמך לא קראו: (ז) כי אכל את יעקב ואת נהוה השמו: (ח) אל תזכר לנו עונת ראשנים מהר וקדמונו רחמך כי דלונו מאד: (ט) עורנו אלקי ישענו על דבר כבוד שמך והצילנו וכפר על חטאתינו למען שמך: (י) למה יאמרו הגוים איה אלקיהם וידע בגוים לעינינו נקמת דם עבדיך השפוך: (יא) תבוא לפניך אנקת אסיר בגדל ורועה הותר בני תמותה: (יב) והשב לשכנינו שבעתים אל חיקם חרפתם אשר חרפוך ד': (יג) ואנחנו עמך וצאן מרעיתך נודה לך לעולם לדר ודר נספר תהלתך: ודר נספר תהלתך:

פ (א) למנצח אל ששנים עדות לאסף מזמור: (ב) רעה ישראל האוינה נהג בצאן יוסף יושב הכרובים הופיעה: (ג) לפני אפרים ובנימן ומנשה עוררה את גבורתך ולכה לישעיה לנו: (ד) אלקים השיבנו והאר פניך ונושעה: (ה) ה' אלקים צבקות עד מתי עשנת בתפלת עמך: (ו) האכלתם לחם דמעה ותשקמו בדםעות שלישי: (ז) תשימונו מדון לשכנינו ואיבינו ילעגו לנו: (ח) אלקים צבקות השיבנו והאר פניך ונושעה: (ט) גפן ממצרים תסיע תגרש גוים ותמעה: (י) פנייה לפניה ותשרש שרשיה ותמלא ארץ: (יא) כפו הרים צלה וענפיה ארוז אל: (יב) תשלח קצירה עד ים ואל נהר וינקותיה: (יג) למה פרצת גדיה וארוה כל עברי דרך: (יד) וכרסמנה חזיר מיער וזו שדי ירעה: (טו) אלקים צבקות שוב נא הבט משמים וראה ופקד גפן זאת: (טז) וכנה אשר נטעה ימיך ועל בן אמצתה לך: (יז) שרפה באש כסוהה מגערת פניך יאבדו: (יח) תהי ירך על איש ימיך על בן אדם אמצת לך: (יט) ולא נסוג ממך תחינו ובשמך נקרא: (כ) ה' אלקים צבקות השיבנו והאר פניך ונושעה:

בכתוב: אחר ישבו בני ישראל ובקשו את ה' אלקיהם ואת דוד מלכם ופחדו אל ה' ואל טובו באחרית הימים: ה' אלקים צבקות השיבנו והאר פניך ונושעה: ומחר לגאלנו גאלה שלמה למען שמך: הלא אתה תשוב תחינו ועמך ישמחו בך: הושיענו ה' אלקינו וקבצנו מן הגוים להדות לשם קדשך להשתבח בתהלתך: לאתבה את ה' אלקיך לשמע בקלו ולדבקה בו כי הוא תיך וארץ ימיד לשבת על האדמה אשר נשבע ה' לאבתך לאברהם ליעקב וליעקב לתת להם:

בקשת גילוי כבוד מלכות שמים:

איבנו מלפניך, גלה כבוד מלכותך עלינו מהרה והופע והנשא עלינו לעיני כל חי ותמלוך אתה הוא ה' אלקינו מהרה לבדך על כל מעשיך בהר ציון משכן כבודך ובירושלים עיר קדשך ככתוב בדרבי קדשך: ימלך ה' לעולם אלקיך ציון לדר ודר, הללוקה

בקשת מלכות בית דוד:

רבונו של עולם, הלא ידענו כי בוחר אתה בן ישי, ובבן, שמחנו באליהו הנביא עבדך, ובמלכות בית דוד משיחך, במהרה ובא ויגל לבנו, בכתוב: ועבדי דוד מלך עליהם, ורועה אחר יהיה לבלם ובמשפטי ילכו וחקתי ישמרו ועשו אותם: וישבו על הארץ אשר נתתי לעבדי ליעקב, אשר ישבו בה אבותיכם, וישבו עליה המה ובניהם ובני בניהם עד עולם, ודוד עבדי נשיא להם לעולם (יחזקאל לו):

בקשת בנין בית המקדש:

ועתה שמע אלקינו אל תפלת עבדך ואל תחנניו והאר פניך על מקדשך השמים למען ד' (דניאל ט) : אתה תקום תרחם ציון כי עת לחננה כי בא מועד: בנה ביתך כבתחלה וכונן מקדשך על מכונן והראנו בכנינו ושמחנו בתקונו והשב שכינתך לתוכו והשב פהנים לעבודתם ולויים לשרים ולזמרים והשב ישראל לנויהם ושם נעלה ונראה ונשתחוו לפניך בשלש פעמי רגלינו ונודה לך שיר חדש על גאלתנו ועל פדות נפשנו: ברוך ה' לעולם אמן ואמן: יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' צורי וגאלי:

תפילת ה"אור החיים" הקדוש, על גאולת השכינה מגלותה

קל מלך וכו'. ויעבור וכו'. י"ג מדות של רחמים.

יהי רצון מלפניך איבנו מלכנו אלקינו ידיות אור נפשנו רוחינו ונשמתנו, למען בריתך אשר ברת לשלוש עשרה מידות שאינן חוזרות ריקם מלפניך, ובור אהבתנו וחיבתנו והשב שכינתך לבית קדשנו, ותחזור להשתעשע בנו כימי קדם כי קשה פרידתך ממנו כפרידת נפשנו מגופנו, המו מעינו ובלתה נפשנו אל גאולת שכינתך ואל מעון קדשך ולרצונך ה' נכספנו. הננו מתחננים וזוכים לפניך ה' אב הרחמן על גלות השכינה, הושיעה ה' שכינתך ודבק נפשנו באהבתך הנעימה והעריכה על נפשנו רוחנו ונשמתנו ויעול מלכנו בהיכליה.

סדר קבלת עול מלכות שמים

שמע ישראל ה' אלקינו ה' אחד. (פעם אחת)
ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד. (ג' פעמים)
ה' הוא האלקים. (ו' פעמים)
ה' מלך ה' מלך ה' ימלך לעולם ועד. (פעם אחת)

אמירת קדיש הרבנו.

החזן והקהל יאמרו פיסקא פיסקא, בצוותא הדא ובשפיכת לב

סדר התפילה דלהן, מיסוד על תפילה קדומה שנשלחה מירושלים לבעל ה'מעבר יבק'

ומיסודת על פי מאמר חז"ל במדרש שמואל (פרשה י"ג) ובילקוט שמואל (א' רמז ק"ו) ומובא ברש"י בהושע (ג' ה'), שאין מראין סימן גאולה לישראל עד שיחזרו ויבקשו שלשתן, מלכות שמים, ומלכות בית דוד, ובנין בית המקדש.

ובתחילתו הקדמת הודאה לה' יתברך, ותפילה שיזכו כל ישראל לבקש על זה בלב שלם.

הודאה להשי"ת,

על שמירתנו עלינו לכל אורך שנות הגלות המר:

הודו לה' כי טוב כי לעולם חסדו: יאמרו גאולי ה' אשר גאלם מידי צר: ומאמצות קבצם ממזרח וממערב מצפון ומזר: ויזכר להם בריתו וינחם רוב חסדיו: ויתן אותם לרחמים לפני כל שוביהם: ואף גם זאת בהיותם בארץ איביהם לא מאסתים ולא געלתים לכלתם להפר בריתי אתם כי אני ה' אלקיהם: הודו לה' כי טוב כי לעולם חסדו:

תפילה להשי"ת,

שיזכו כל ישראל לשוב ולבקש בלב שלם את ג' הבקשות:

אנא ה' מלא רחמים רחם נא עלינו, ותן בלבנו ובלב כל עמך ישראל לשוב אליך באמת ובלב שלם באיש אחד בלב אחד, ויבקשו אותך ה' אלקינו, ואת מלכות בית דוד משיחך, ואת הפית הגדול והקדוש שנקרא שמך עליו:

מראות הוד ממעמדי התפילה לבקשת השראת השכינה, בגאולתנו השלמה

הגאון רבי אליהו דיסקין שליט"א, פתח בדברים נרגשים בגודל מעלת ההתכנסות להתפלל ולבקש במיוחד את הגאולה השלימה והביא על כך מדברי המגיד מדובנא, ובתוך דבריו הביא מדברי הפסיקתא (לד') שתלמידי חכמים אם חסר אצלם הביקוש על גילוי כבוד מלכותו יתברך, יש עליהם תביעה ח"ו "לא יפה עשיתם שחיבתם את תורתנו ולא חיכיתם למלכותנו". ומתוך דבריו כאילו עלתה בת קול כנגד תופשי התורה וחכמיה אשר זכו להשתתף בכינוס המרומם, "יפה עשיתם, מחבבי תורתנו המחכים למלכותנו".

לאחר מכן נשא דברים הגאון רבי נפתלי קופשיץ שליט"א, שהרחיב והעמיק לבאר עד כמה ניתן לזכות על ידי ההתחזקות בביקוש גאולתנו השלימה, ושמתקופת רצונו יתברך להיטיב איתנו הפקידנו להיות שומרים לבקש על הגאולה לכבוד שמו יתברך, ובזה נזכה אנו לתכלית הטובה לשני ימות המשיח ולחיי עולם הבא.

מעמד התפילה החל לקראת השעה אחת עשרה בלילה. כאלף דפי התפילה אשר הוכנו מבעוד מועד למעמד התפילה חולקו עד תום, עד שרבים נאלצו להתפלל, שני אנשים יחד, מאותו דף.

את התפילה פתח הגאון הגדול רבי נפתלי קופשיץ שליט"א, באמירת פרק ע"ט בתהילים פסוק בפסוק, וכן פרק פ' בתהילים, ואחר כך עבר לפני התיבה המשגיח הגה"צ רבי לוי יצחק שושן שליט"א, כאשר כל הציבור הקדוש כאיש אחד בלב אחד שופכים לב כמים בתחנון וזעקה לפני שוכן מרומים, שיגלה כבוד מלכותו עלינו, ויקים לנו את מלכות בית דוד, ויבנה את בית חיינו, בית קדשיו ותפירתנו.

עיניהם של רבים מהמשתתפים הזילו דמעות כמים בשעת מעמד התפילה הנורא והנשגב. הזעקות אשר נבעו מליבם הטהור של תופשי התורה והיראה, הרעידו את קירות היכלא רבה דכולל חזו"א, שאף שכבר רבות בשנים הורגלו למעמדי התעוררות ותפילות, רבים מספור, כמדומה, שמעמד נורא הוד ונשגב שכזה לא חוו. מעמד התפילה שארך כעשרים דקות, הסתיים באמירת קדיש דרבנן, ובשגת "יהא שמיא רבא מברך" אשר עלתה והדהדה מסוף העולם ועד סופו. ■

כינוס ההיסטורי בהיכל כולל חזון אי"ש במוצש"ק וירא תשפ"ד

הגאון רבי נפתלי קופשיץ שליט"א
עובר לפני התיבה במעמד התפילה

מעמד התפילה בהשתתפות גדולי הרבנים שליט"א

הגאון רבי נפתלי קופשיץ שליט"א
במשא קודש לקראת מעמד התפילה

הגאון רבי אליהו דיסקין שליט"א
במשא קודש לקראת מעמד התפילה

הגאון רבי שאול קרליץ שליט"א ראש הכולל
במעמד התפילה

הגאון רבי מנחם מנדל לובין שליט"א
מרא דאתרא שכונת רמת אהרון וביהמ"ד לדרמן חזו"א בני ברק
במעמד התפילה

ונצעק אל ד' אלוקי אבותינו

לאור הביקוש העצום
תקיים אי"ה בשנית

עצרת התעוררות ותפילת רבים

לחלות פני אבינו שבשמים
להשראת שכינתו בתוכינו, בגאולתנו השלמה.

בהיכל ביהמ"ד לדרמן – חזון איש

[רחוב רשב"ם]

פרטים יבואו אי"ה

כמו כן יהיה ניתן להתעדכן בקו ובקשו
0733-576-502 שלוחה 1

מראות הוד ממעמדי התפילה במרכזי התורה

לבקשת השראת השכינה, בגאולתנו השלמה

הכינוסים בשכונת נווה יעקב, ירושלים

בהיכל בית המדרש "בני בישיבות"
ובהיכל ביהמ"ד "שערי עזרא"

הגאון רבי ישראל יצחק זילברמן שליט"א
במשא קודש לקראת מעמד התפילה
בהיכל ביהמ"ד שערי עזרא
ראש חודש טבת תשפ"ד

מעמד התפילה בהיכל ביהמ"ד "בני הישיבות"
בהשתתפות הגאון רבי יחיאל מיכל לינדר שליט"א
והדב"ר הגה"צ רבי יצחק קולדצקי שליט"א
מוצש"ק וירא תשפ"ד

הגאון רבי יחיאל מיכל לינדר שליט"א
מרבני שכונת נוה יעקב
במשא קודש לקראת מעמד התפילה
בהיכל ביהמ"ד שערי עזרא
ראש חודש טבת תשפ"ד

חדב"ר הגה"צ רבי יצחק קולדצקי שליט"א
במשא קודש לקראת מעמד התפילה
בהיכל ביהמ"ד בני הישיבות
מוצש"ק וירא תשפ"ד

הכינוסים במודיעין עילית

הגאון רבי אשר דרוק שליט"א
במשא קודש לקראת מעמד התפילה
בביהמ"ד שיר ושכחה [חברון] קרית ספר
ראש חודש כסליו תשפ"ד

מעמד התפילה
בראשות הגאון רבי מאיר קסלר שליט"א
בהיכל ביהמ"ד "שיח יצחק"
ראש חודש שבט תשפ"ד

הגאון רבי מאיר קסלר שליט"א
במשא קודש
לקראת מעמד התפילה
בהיכל ביהמ"ד "שיח יצחק"

הכינוס בביהמ"ד המרכזי "בית השם" בני ברק

מוצש"ק בשלח תשפ"ד

מעמד התפילה
בראשות מרן הגאון הצדיק רבי שמעון גלאי שליט"א

מרן הגאון הצדיק רבי שמעון גלאי שליט"א
במשא קודש לקראת מעמד התפילה

"על חומותיך ירושלים הפקדתי שומרים..." (ישעיה ס"ב)

מבואר בדברי הנביא ישעיה (ס"ב ו), "על חומותיך ירושלים הפקדתי שומרים, כל היום וכל הלילה תמיד לא יחשו, המזכירים את ה' אל דמי לכם, ואל תתנו דמי לו עד יכונן ועד ישים את ירושלים תהלה בארץ". ומביא הרד"ק (שם) לפרש בזה, "הפקדתי שומרים, השומרים הם אבילי ציון שמתפללים ביום ובלילה על ירושלים. אל דמי לכם, לא יהיה לכם דמי ושתיקה והתפללו לפניו תמיד ושפכו לפניו לבבכם, עד יכונן ירושלים בחומותיה ובבנינה וישימה תהלה בארץ".

סימן טוב לישראל עד שיחזרו ויבקשו שלשתן, אחר ישובו בני ישראל ובקשו את ה' זו מלכות שמים, ואת דוד מלכם כמשמעו, ופחדו אל ה' ואל טובו זה בית המקדש, כד"א ההר הטוב הזה".

ואם כן נמצינו למדים מדברי חז"ל המפורשים, כי חסרון בביקוש ודרישת בנין בית המקדש הוא סיבה לעיכוב הגאולה ח"ו, ולעומת זה ההתעצמות בבקשת ודרישת ציון בבנינה היא סיבה עיקרית להחשת הגאולה השלימה.

ובגמרא סוכה (מ"א א') מבואר על הכתוב בירמיה "ציון היא דורש אין לה - מכלל דבעיא דרישה". ויתכן לפרש בכוננת דברי הגמרא, שאינה באה להעמיד בזה את המחוייב מצד עבודת ה' יראתו ואהבתו להתחזק בדרישת ציון, אלא כונתה ללמד בזה שהקב"ה קבע שהמציאות של ציון בבנינה לא תתכן לולא ההתחזקות בדרישתה, וכאמור לעיל.

ישראל לא זכו לגאולת מצרים, אלא על ידי ההתחזקות בתפילה וצעקה לה יתברך

ומצינו בגאולה הראשונה של עם ישראל ממצרים, שאף שהיתה מובטחת לאברהם אבינו ע"ה בברית בין הבתרים, מכל מקום לא זכו לה ישראל ליגאל אלא על ידי שהתחזקו בתפילה וצעקה לה, ככתוב בחומש דברים (כי תבא כ"ו) "ונצעק אל ה' אלוקי אבותינו וישמע ה' את קולנו", ובחומש שמות (שמות ב') "ויזעקו ותעל שועתם אל האלקים".

רבינו הצרות רחמנא ליצלן, אפשר שסיבתם מהמת חסרון בדרישת ציון

וידועים דברי היעב"ץ שכתב (דיני ת"ב חלון ו' ט"ז) "וז"ל, "אלמלא לא היה אלא עון זה בידינו שאין מתאבלין על ירושלים כראוי די להאריך גלותנו, והיא בעיני הסבה קרובה היותר גלויה עצומה וחזקה לכל השמדות המופלגות הגדולות הנוראות המבהילות הרעיונים אשר מצאונו בגלות בכל מקומות פזורינו, על צווארנו נרדפנו לא הונח לנו להרגיע בגוים עם שפלותנו ענינו ומרודנו, לפי שיצא האבל הלז מלבנו", ויעו"ש.

"ואל תתנו דמי לו... עד יכונן ועד ישים את ירושלים תהלה בארץ"
במהרה בימינו ברחמים רבים, אמן וכן יהי רצון.

דרישת ציון בבנינה
היא מעיקרי עבודת ה' יתברך

והנה חובת הציפייה לישועה ודרישת ציון בבנינה, הרי היא מעיקרי עבודת ה' יתברך, וכפי שאמרו חז"ל (שבת ל"א א') שאחת מהשאלות הראשונות שנשאל האדם כשנכנס לדין היא ציפית לישועה. שכן מיראת ה' ואהבתו יתברך יש להתעורר לכמיהה וצימאון לשובו להשרות שכירתו בתוכנו בציון בבנינה, שאז נהיה בנים הסמוכים על שולחן אביהם. וכן יש חובה יסודית להשתתף בצער גלות השכינה וצער כנסת ישראל מחורבן המקדש ואריכות הגלות המר, וכמפורש בשו"ע (או"ח א' ג') ש"ראוי לכל ירא שמים להיות מיצר ודואג על חורבן בית המקדש".

ההתחזקות בדרישת ציון, היא סיבה עיקרית להחשת הגאולה והחסרון בזה, הוא סיבה לעיכוב הגאולה ח"ו

אך בדברי הנביא ישעיה האלו אנו למדים עיקר נוסף, שהעסק בדרישת ציון בבנינה וריבוי התפילות והתחנונים על בנין ירושלים והמקדש, הם עיקריים בסיבות החשת גאולתנו השלימה ובנין המקדש וירושלים, ולכן הנביא קורא ל'שומרים' ומזרזם להתעצם ולשפוך ליבם בתפילה ותחנונים לפניו יתברך על בנין המקדש וירושלים, שבכך הם מזכירים את ה' להחיש ולכונן את ירושלים להיות תהלה בארץ.

וענין זה מפורש בחז"ל במדרש (ילקוט איכה), כמו שכתב החפץ חיים במאמר ציפית לישועה (פ"ג), וז"ל "בשעת חורבן הבית אמר יצחק אבינו לפני הקדוש ברוך הוא, רבש"ע שמא אין חזרה לבנים, והשיב הקב"ה אל תאמר כך יש דור שהוא מצפה למלכותי מיד הם נגאלים, שנאמר ויש תקוה לאחריתך נאום ה' וישבו בנים לגבולם".

ומצינו עוד בחז"ל, שאם יש חסרון בביקוש לבנין בית המקדש, זה גופא הוא סיבה לעיכוב הגאולה ח"ו, כמבואר במדרש (ילקוט שמואל פרשה י"ג) על הכתוב בנביא הושע (ג) "אחר ישובו בני ישראל ובקשו את ה' אלוקיהם ואת דוד מלכם ופחדו אל ה' ואל טובו באחרית הימים", "אמר רבי שמעון בן מנסיא אין מראין

לקבלת הגליון

ולהערות והארות ניתן לפנות למייל:
kivinu73@gmail.com

א
אתארת

19 טווארס פארש
0556781380

קו 'ובקשו'

בהכוננת מרנן ורבנן שליט"א

עדכונים על כינוסי התפילה לבקשת השראת השכינה בגאולתנו השלמה, המתקיימים במרכזי התורה בשלוחה 1.
שמיעת משאות הקודש ממעמדי התפילות בשלוחה 2.
כמו כן, ניתן לקבל עיצה וסיוע בארגון כינוסי תפילה באזורים, ע"י הפניית השיחה בהקשת 61 בתפריט הראשי.

0733-576-502